

Gimn.-ot járta. 1950-ben a szegedi orvostud. egy.-re, a Képző- és Iparműv. Főisk.-ra s a Színház- és Filmműv. Főisk.-ra egy időben jelentkezett. Mindhárom helyen alkalmasnak bizonyult, s ő az utóbbi pályát választotta. Hamarosan kulák származásának nyilvánították, tanulmányai megszakadtak. Olajbányász, pályamunkás, szobafestő, biztosítási ügynök, köműves segédmunkás, otthon pedig paraszt hét évig. Kecskeméten kiállítás szervezőként foglalkoztatták. A Pannónia Stúdióon keresztül rajzfilmesként talált vissza elsorvasztott vágyaihoz, és világosítói, majd assz.-i feladatot vállalt a Mafilmnél. 1959–61 között Thury Zoltán novellájából írt, *Kálvária* c. technikai forgatókönyvének benyújtása után Máriaassy Félix irányításával folytathatta főisk.-i tanulmányait, rendezői oklevelet 1966-ban szerzett. – Bacsó Péter, Gaál István segédrendezőjeként szerzett gyakorlatot, Zolnay Pál, Máriaassy Félix dram.-ja volt. Szereplői felvillanásaival saját eleven legendáját gyarapította. Kondor Béla, Nagy László munkáival rokonítható rajzai, festményei (képzőművészi tehetsége), díszletterve animációs és játékfilmben egyaránt értéktelítő tényezőkké váltak. Rövid és egész estés mozarabjait nagyon erős képi kifejezésvágy hatja át, állandó kísérletezés a formanyelvvel, a hatáselemek rendszerével, mindezt pedig mély gondolati (filozófiai) alap határozza meg. Természet és emberi világ egységét, azonosságát vétette észre allegorikus kisugárzású műveiben, folyamatosan (de nosztalgikus szépségigény jegyében) tiltakozott a modern kor értékpusztító valósága ellen, a lovak, az öregasszonyok vagy akár a Krúdy-hős Szindbád s az örületbe mind reménytelenebbül süllyedő Csontváry képviselőjében. *Szindbádja* a maga visszapillantásokból (flashbackekből) építkező szerkezetével, Sára Sándor operatőri s Latinovits Zoltán színészi munkájával a hazai s az egyetemes filmművészet maradandó teljesítménye. Lencső László *Huszárik breviáriuma* (Bp., 1990) a pálya és az életmű fontos állomásait rögzíti. – Balázs Béla-díj (1973), érdemes művész (1978), Kossuth-díj (posztumusz, 1990).

Huszárik Zoltán; Huszárik József Zoltán (Domony, 1931. máj. 14. – Bp., 1981. okt. 14.): rendező, forgatókönyvíró, dramaturg, tervező. – Lánya H. Kata színésznő. – H. négyévesen kezdett rajzolni, később mintázni, festeni. Szülőfalujában, az Ágostai Hitvallású Evangélikus Népisk. tanulója, 1942-től pedig az aszódi Petőfi Sándor

FILMOGRÁFIA: *Játék* (fk. is, vizsgaf., 1959), *Groteszk* (fk. is, rövidjátékf., 1963), *Elégia* (fk. is, rövidf., 1965), *Zöldár* (szereplő, 1965), *Hogy szaladnak a fák...* (dram., 1966), *Kötélék* (dram., 1967), *Egy mentőorvos naplójából* (fk. is, rövidjátékf., 1967), *Heten a hegy ellen* (rövidf., 1968), *A dolgok eredete* (MTV, 1968), *Ugye, te is akarod?/Faházak* (reklámf., 1968), *Virágvasárnap* (díszlet Vayer Tamással, 1969), *Amerigo Tot* (dok., 1969), *Capriccio/Hóember* (fk. Tóth Jánossal, rövidf., 1969), *Szindbád* (fk. is Tornai Józseffel, 1971), *Tisztelet az öregasszonyoknak* (1972), *Romantika* (festmények, 1972), *Holnap lesz fácán* (szereplő, 1974), *Budapesti mesék* (szereplő, 1976), *A piacere* (1976), *Lírai riport Ladányi Mihállyal* (MTV, 1976), *Lírai riport Kormos Istvánnal* (MTV, 1977), *Ékezet* (szereplő, 1977), *Csontváry* (1979).